

Sygn. akt II K 753/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G. M. S.

po rozpoznaniu dnia 12 maja 2017r. sprawy karnej

P. J. - s. F. i J. z domu J., ur. (...) w G., PESEL: (...), bez stałego miejsca meldunku, zam. ul. (...), (...)-(...) G., obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 maja 2016 roku o godz. 10:30 w G. na skrzyżowaniu ulic (...) prowadził pojazd mechaniczny tj. samochód osoby C. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczającym 1,52 mg/l będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 9 października 2007 r. w sprawie (...) za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 31.03.2010r. do 10.11.2010r. i 23.04.2012r. do 11.09.2012 r. 1(jednego) roku pozbawienia wolności zarządzonego postanowieniem z dnia 14.01.2010r.

tj. o czyn z art. 178 a §1 i 4 kk w zw. z art. 64 §1 kk

ORZEKA:

1. oskarżonego **P. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a§1 i 4 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego **P. J.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, zaliczając na podstawie art. 63§4 kk na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 1 maja 2016r;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **P. J.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. K. kwotę 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych) plus należny podatek VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
5. zwalnia oskarżonego od opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w toku postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 753/16

UZASADNIENIE

W dniu 1 maja 2016r. około godziny 10.30 P. C. wjeżdżał samochodem V. (...) na rondo z kierunku ul. (...) w G. w kierunku ulicy (...). W tym czasie z przeciwnego kierunku tj. od strony ulicy (...) nadjeżdżał samochód marki

C. o nr rej (...) kierowany przez P. J.. Kierowca tego pojazdu skręcając w prawo w ulicę (...) wykonał ten manewr tak szeroko, że pojazd najechał na wysepkę rozdzielającą pasy, a następnie zatrzymał się uderzając w słup znaku drogowego. W wyniku uderzenia uszkodzony został przód samochodu, w tym przednie koła. P. C. obserwujący całe zdarzenie początkowo pomyślał, że kierowca pojazdu C. zasłabł jednakże po kilku sekundach samochód ten wycofał się, a następnie jadąc początkowo trawnikiem, a następnie już jezdnią oddalał się w ul. (...). W tym czasie silnik tego samochodu pracował na najwyższych obrotach. P. C. pojechał za pojazdem C. ulicą (...). Kierujący tym pojazdem P. J. zatrzymał się około 300 metrów od ronda i wysiadł z niego po czym zaczął oglądać uszkodzenia samochodu. Wysiadając z pojazdu chwiał się na nogach, mówił sam do siebie bardzo bełkotliwie „o jeja cały przód do zrobienia”, jego ruchy były nieskoordynowane. P. C. zatrzymał się za uszkodzonym samochodem. Ponieważ odniósł wrażenie, że kierujący pojazdem C. jest pod silnym wpływem alkoholu postanowił wezwać telefonicznie Policję. Gdy P. J. zapytał go co robi odpowiedział mu, że za chwilę przyjedzie pomoc. P. C. pozostał na miejscu do czasu przyjazdu funkcjonariuszy i do tego też czasu nieprzerwanie obserwował kierowcę samochodu C..

dowody: zeznania P. C. k. 6v, 92v, zeznania M. J. k. 44v

Po krótkiej chwili przyjechał patrol policji w składzie st. post M. W. i sierż Ł. K., a następnie kolejny patrol w skład którego wchodził M. J.. P. J. został przewieziony do K. w G., gdzie został on trzykrotnie poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik pierwszego badania o godzinie 10.57 – 1,52 mg/l, wynik drugiego badania o godzinie 10.58 – 1,52 mg/l i wynik trzeciego badania o godzinie 11.16 – 1,49 mg/l, wynik czwartego badania o godzinie 11.48 – 1,43 mg/l.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim podał, że poddano go badaniu na zawartość alkoholu k. 17, zeznania M. J. k. 44v protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, świadectwo wzorcowania k. 3, opinia sądowno – lekarska k. 39-40

W czasie wykonywania czynności P. J. nie był w stanie odpowiadać sensownie na zadawane mu przez funkcjonariuszy pytania lub też udawał, że nie rozumie co się do niego mówi. Powiedział im jedynie, że wypił trzy piwa 0,5 litra. Po badaniu został odwieziony do miejsca zamieszkania i przekazany matce J. J. (2).

dowód: zeznania M. J. k. 44v

W oparciu o wyniki badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u P. J. sporządzona została w sprawie opinia sądowno – lekarska. Biegły stanął na stanowisku, że przy założeniu, że P. J. alkohol spożywał przed zaistniałym zdarzeniem, wówczas w oparciu o wyniki badań powietrza przez niego wydychanego na zawartość alkoholu należałoby przyjąć, że w dniu 1 maja 2016 r. o godzinie 10.30 był on w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczającym 1,52 mg/l, natomiast przy założeniu, że P. J. praktycznie po zaistniałym zdarzeniu jednorazowo spożył 250 ml 40% wódki, wówczas po całkowitym jej wchłonięciu u w/w należałoby się spodziewać stężenia alkoholu rzędu 0,71 mg/l w wydychanym powietrzu, a zatem nawet przy założeniu, że P. J. spożył rodzaj i ilość alkoholu jaki podaje w swoich wyjaśnieniach – to i tak w chwili zaistniałego zdarzenia był on w stanie nietrzeźwości.

dowód: opinia sądowno – lekarska k. 39 - 40

P. J. (lat 55) jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie zawodowe (kierowca - mechanik). Jest on osobą bezrobotną, utrzymuje się z zasiłku z pomocy społecznej w kwocie 520 zł. Nie ma stałego miejsca zameldowania.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. k. 16 - 16v, dane k. 50 -50v

P. J. był w przeszłości dwukrotnie karany sądownie, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 9 października 2007 r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 178a§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 286§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności została

orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a następnie zarządzono jej wykonanie. P. J. odbywał tą karę w okresie od 31 marca 2010 do 10.11.2010 r. oraz od 24.04.2012 r. do 11.09.2012 r.

dowody: informacja z Krajowego Rejestru Sądowego – k. 26, odpis wyroku (...) k. 28-30

P. J. nie przyznał się do postawionego zarzutu i wyjaśnił, że kierując samochodem był trzeźwy, a alkohol w postaci około 250 gram wódki wypił już po zdarzeniu ze stresu. Podał, że jechał samochodem z pod sklepu (...) w kierunku ulicy (...). Na rondzie przy W. pod górą na S. zgasł mu silnik. Wtedy uderzył w krawężnik i pękła opona. Chciał zmienić oponę i zepchnąć auto na pobocze. Wysiadł z samochodu i patrzył co się stało. Gdy szukał w schowku kluczy od podnośnika to znalazł wódkę, którą woził już od jakiegoś czasu w samochodzie. Będąc na zewnątrz przy samochodzie kucnął, wziął tą wódkę do ust i wypił około 250 gram. Po wypiciu schował butelkę do samochodu. Wtedy przyjechała Policja. Został przebadany na zawartość alkoholu i zabrano mu prawo jazdy. Oskarżony wyjaśnił też, że przyznał się policjantom, że pił alkohol po tym jak wjechał na krawężnik. Dodał też, że nie nadużywa alkoholu z uwagi na stan zdrowia dziewięćdziesięcioletniej matki, którą się zajmuje dwadzieścia cztery godziny na dobę. Oskarżony opisał również w jakich okolicznościach zablokowała mu się kierownica w samochodzie, a nadto opisał powody nieodbierania kierowanej do niego korespondencji (wyjaśnienia P. J. k. 17-17 v, 67).

Sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego **P. J.** jedynie w zakresie w jakim wskazał on, że został on przebadany na zawartość alkoholu i że zabrano mu prawo jazdy bowiem korespondują on z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka **M. J.** oraz protokołem badania stanu trzeźwości. W pozostałym zakresie zeznania oskarżonego jawią się jako całkowicie niewiarygodne. Sąd nie dał wiary P. J. odnośnie opisanych przez niego okoliczności uszkodzenia kół jego pojazdu. Wyjaśnienia te są sprzeczne z zeznaniami świadka P. C., który podał, że do ich uszkodzenia doszło w wyniku uderzenia w słup znaku drogowego znajdujący się na wysepce przy rondzie wskutek wykonania zbyt szerokiego manewru skrętu w prawo przez oskarżonego, a nie jak wskazywał oskarżony w wyniku najechania na krawężnik. Ponadto świadek ten wskazał, że od momentu gdy oskarżony wysiadł ze swego pojazdu obejrzał uszkodzenia do czasu przyjazdu policji miał z nim kontakt wzrokowy oraz że już w od pierwszej chwili gdy oskarżony wysiadł z samochodu to odniósł wrażenie, że jest on pod silnym wpływem alkoholu ponieważ chwiał się na nogach i mówił sam do siebie bełkotliwie, a jego ruchy były nieskoordynowane. Z tego zresztą powodu wezwał policję. Powyższe neguje wersję oskarżonego jakoby alkohol wypił on już po tym jak wysiadł z samochodu i obejrzał jego uszkodzenia, a nadto, że szukając w schowku kluczy miał znaleźć wódkę, którą miał wypić na zewnątrz kucając przy samochodzie. Zeznania świadka **P. C.** jawią się w ocenie sądu jako wiarygodne, był on przypadkowym obserwatorem zdarzenia i jednocześnie osobą całkowicie obcą dla oskarżonego dlatego nie miał żadnych powodów aby bezpodstawnie go pomawiać. Zeznania tego świadka korespondują również z treścią **opinii sądowo – lekarskiej**, w której biegły neguje twierdzenia oskarżonego jakoby w czasie kierowania samochodem o godzinie 10.30 był on trzeźwy. Sąd w całej rozciągłości dał wiarę pisemnej opinii sądowo – lekarskiej lek. med. P. S. sporządzonej na okoliczność stężenia alkoholu w organizmie P. J. w dniu 1 maja 2016 r. o godzinie 10.30. Zdaniem Sądu opinia biegłego została wykonana w sposób wnikliwy i fachowy, zgodnie z aktualnymi zasadami sztuki lekarskiej przez osobę o wysokich kwalifikacjach zawodowych. Sąd nie znalazł więc podstaw by kwestionować jej wiarygodność. Z treści tej opinii wynika, że w czasie badań oskarżonego alkohol był już w fazie eliminacji z organizmu oraz, że nawet przy założeniu, że oskarżony- tak jak podaje - po zaistniałym zdarzeniu jednorazowo spożył 250 ml wódki, to wówczas po całkowitym jej wchłonięciu należałoby się spodziewać stężenia alkoholu rzędu 0,71 mg/l w wydychanym powietrzu, tym samym w ocenie biegłego – przy uwzględnieniu danych z badania stanu trzeźwości - nawet przy założeniu, że oskarżony spożył rodzaj i ilość alkoholu jaki podaje w swoich wyjaśnieniach, to i tak w chwili zaistniałego zdarzenia był on w stanie nietrzeźwości.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że nie mają większego znaczenia dla sprawy wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej wskazuje on, że przyczyną uszkodzenia samochodu była blokada kierownicy i opisywane przez niego okoliczności w jakich doszło do tej blokady bowiem przedmiotowa sprawa dotyczy prowadzenia przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości nie zaś spowodowania przez niego kolizji drogowej, a w zakresie prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości twierdzenia oskarżonego jednoznacznie negują zeznania P. C., który był bezpośrednim obserwatorem całego zdarzenia oraz treść opinii sądowo - lekarskiej. Ponadto w świetle wyjaśnień

samego oskarżonego, w których wskazał on, że przez dwa miesiące przebywał poza domem nie kontaktując się z rodziną na tyle długo, że zgłoszono jego zaginięcie jako niewiarygodne jawią się jego twierdzenia, że nieustannie opiekuje się schorowaną matką.

Zeznania świadka **M. J.** sąd ocenił jako jasne i logiczne. Nadto, wymieniony świadek jest osobą zupełnie obcą dla oskarżonego i dlatego nie miał on interesu faktycznego, ani interesu prawnego w złożeniu zeznań dla niego niekorzystnych. M. J. rzeczowo opisał przebieg interwencji, pośrednio potwierdził wersję wydarzeń przedstawioną przez świadka P. C.. Z jego zeznań wynikało, że oskarżony podał funkcjonariuszom przeprowadzającym z nim czynności, że spożył 3 piwa 0,5 l co znajduje odzwierciedlenie również w treści protokołu badania trzeźwości (k. 2) oraz w notatce urzędowej (k. 1). W toku składanych wyjaśnień P. J. utrzymywał natomiast odmiennie, że spożywał wódkę. Rozbieżność ta również podważa wiarygodność jego wyjaśnień.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów i protokołów zgromadzonych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności. Dokumenty te nie były również kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. W zakresie protokołu badania trzeźwości urządzeniem Alkometr A 2.0 należałoby dodatkowo nadmienić, że urządzenie to – jak wynika z załączonego świadectwa wzorcowania – było wzorcowane 28 stycznia 2016 r.

Zdaniem Sądu na podstawie zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego została wykazana w sposób nie budzący wątpliwości.

Art. 178a §1 i §4 kk penalizuje zachowanie polegające m.in. na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego przez sprawcę, który był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość (art. 115 § 16 kk).

Sąd przyjął, iż zachowanie P. J. wyczerpało znamiona wskazanego powyżej przestępstwa ponieważ w dniu 1 maja 2016 r. o godzinie 10.30 w G. na skrzyżowaniu ulic (...) prowadził pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy C. (...) o nr rej (...) będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczającym 1,52 mg/l. i jednocześnie był on już uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 9 października 2007 r. w sprawie (...) za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości na karę w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności została orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a następnie zarządzono jej wykonanie. P. J. odbywał tą karę w okresie od 31 marca 2010 do 10.11.2010 r. oraz od 24.04.2012 r. do 11.09.2012 r. co wynika z odpisów wyroków, akt sprawy oraz danych co do odbycia kary. Tym samym dopuścił się on przypisanego mu przestępstwa w warunkach recydywy, o której mowa w art. 64 § 1 kk.

Występek przewidziany w art. 178a § 1 i §4 kk jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności:

Sąd na niekorzyść oskarżonego potraktował znaczny stopień nietrzeźwości, z jakim oskarżony kierował pojazd na drodze publicznej. Stopień nietrzeźwości oskarżonego, w jakim poruszał się on samochodem prawie sześciokrotnie przekraczał dopuszczalną normę w świetle przepisów prawa karnego. Sąd uwzględnił również na niekorzyść oskarżonego okoliczność, że czyn został popełniony na terenie miasta, na często uczęszczanej drodze, a nadto jego uprzednią karalność.

Sąd na korzyść oskarżonego potraktował okoliczność, że do popełnienia przestępstwa doszło w niedzielę, w godzinach przedpołudniowych (10.30), to jest w czasie, w którym jak należy przypuszczać ruch na drodze nie był nadmiernie natężony.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że wobec oskarżonego należało orzec na podstawie art. 178a § 1 i §4 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar tej kary odpowiada zdaniem Sądu

stopniowi społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który należy ocenić jako znaczny. W ocenie Sądu w odniesieniu do oskarżonego działającego w warunkach recydywy tylko kara pozbawienia wolności ma szansę spełnić cele kary i jednocześnie rodzaj i wymiar tej kary nie przekraczają stopnia jego winy, który należy uznać za znaczny. Uprzednia karalność P. J., w tym za przestępstwo podobne przemawia za tym, że czyn, który on popełnił nie miał charakteru wyjątkowego i stanowił wyraz tendencji oskarżonego do lekceważenia reguł ruchu drogowego. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie kary najsurowszego rodzaju czyli kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości spotyka się z natychmiastową reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Oskarżony został skazany za popełnienie przestępstwa przewidzianego w art. 178a § 1 i §4 kk w zw. z art. 64§1 kk . W związku z tym Sąd na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec niego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – co było obligatoryjne - zaliczając jednocześnie na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od 1 maja 2016 r. (art. 63§4 kk) – pkt 2-gi sentencji wyroku.

W ocenie Sądu wychowawczą rolę w kształtowaniu świadomości prawnej oskarżonego mogło spełnić świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych, dlatego też orzeczono na podstawie art. 43a § 2 kk jak w punkcie 3-cim sentencji wyroku.

W punkcie 4 – tym wyroku orzeczono o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. R. K. kwotę 420 zł + 23% podatku VAT.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie 5- tym wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony nie osiąga dochodów.